

CAPITUL. L

Thef. I.

Quemadmodum vitæ unicum genus haud est humana, ita quoque non unius generis deprehendimus regimen politicum. Enimvero requiescens hoc in personis secundum numerum, iis variatis & hoc variari ratio simul atq; Majestatis jubet habitudo. A Platone Philosophisque didicisse Cicero, *de divinit.* jactitat; nempe Res pp. à Principibus teneri, tum à populis, aliquando à singulis. Sic administrandi potestas quoque aliter unī soli inest, aliter in aliquos diffunditur, aliterque respicit universos. Plures in syllabum species non introducimus, quicquid sibi sapientes Centoculi de sex aut pluribus Rerum pp. formis vociferentur etiamnum. Essentiā siquidem regiminis in se consideratā separamus omnem, vel vitii vel bonitatis īdolem, tūti quod ex sanioribus eam vim ac efficaciam accidentium putaverit nemo, ut essentialem vel constitutionem vel distinctionem promoveant; abundant geniō & ingeniō suō isti, fatigenturque nobis qui eam litem non facimus nostram perinde est, dicturis id potissimum, in præfens; utri inter dictas tres formas, si de lauru veniret decertandum, porrígenda herba sit. Agitata dudum veterans inter quæstio eam à Sophis meruit Ὀνικεῖσιν, ut Monarchia triumpharit. Monarchia, inquam, quæ poma inter natavit, insignita nomine Res publica fuit cuius ne ordinem turbemus, ante omnia enodandum Etymon venit, quorū perspecto facile eluctabimus quoad cætera, nempe definitionem, divisionem, & quæ pagellarum καιρήλιοι εἰσι, statam præminentiam.

Thef. 2.

Natalia antem debet Monarchia idiomati Græco, ex quo compositum descendit à μόνος folius & ἄρχω impero, μόναρχος, μονάρχης vel μεγαρχος qui folius imperat,